కథా కౌముది

సహానుభూతి

అంజన కొడాలి

ల్యాప్‌టాప్ పై హోమ్ వర్క్ చేసుకుంటూ, ఇల్లు తుడుస్తున్న రవీంద్ర వంక క్రీగంట చూసింది పదిహేనేళ్ళ దీపిక.

కోవిడ్ పుణ్యమా అని ఆరువారాలుగా ఇంట్లోనే ఉండిపోయారు అందరూ. పదవతరగతి CBSE సిలబస్ పరీక్షలు అయిపోయాయి. కానీ JEE కోచింగ్ ఆన్‌లైన్‌లో జరుగుతుంది. చెల్లెలు దేవిక, కవల సోదరి, ఇంగ్లీషు లిటరేచర్ చేస్తానన్నది. అందుకని ఇంటరు క్లాసులు మొదలయ్యేదాకా ఈ చదువు గోల లేదు.

దీపికకు చాలా చిరాకుగా ఉంది. తండ్రి, నానమ్మ, చిన్ననానమ్మ, చిన్న తాతయ్య, చెల్లెలు పైగా నానమ్మను చూసుకునే నర్సు ఇంట్లో ఇంతమంది. కానీ అమ్మ మాత్రం లేదు. రోజూ ఫోనులో అమ్మ అమ్మతో మాట్లాడుతూనే ఉంది అయినా అందరూ కలిసి లేరు అన్న చిరాకు.

"దీపూ పదమ్మా బ్రేక్‌ఫాస్ట్ చేద్దాం. దేవీ, దీపూ అందరికి ప్లేట్లు, మంచినీళ్ళు పెట్టండి" స్నానం చేసి వచ్చిన రవీంద్ర, నానమ్మ గదిలోకి వెళుతూ చెప్పాడు పిల్లలకు. నానమ్మని జాగ్రత్తగా వీల్ చైర్లో కూర్చోపెట్టి తీసుకువచ్చాడు. దాదాపు సంవత్సరంగా పార్కిన్‌సన్ నాలుగో స్టేజ్‌లో ఉంది సుశీలకు. ఆవిడకు కాస్త కాలక్షేపంగా ఉంటుంది తను ఆఫీసుకు, టూర్లలో వెళితే అని పిన్ని, బాబాయిని ఒప్పించి పల్లెటూరు నుండి రప్పించాడు రవీంద్ర.

"మళ్ళీ ఇడ్లీ ఏనా?" గొణిగింది దీపిక తండ్రి తీసుకొస్తున్న గిన్నెలను చూసి.

"ఇడ్లీ తొందరగా అయిపోతుంది. నీకు వేరే కావాలంటే ముందే చెప్పాలి దీపూ" నిదానంగా చెప్పాడు రవీంద్ర.

"నాకు మీటింగులు ఉన్నాయి, ఇప్పటినుండి ఓ మూడుగంటలు చాలా బిజీగా ఉంటాను. తాతయ్య, నానమ్మలను విసిగించకుండా బ్రేక్ఫాస్ట్, లంచ్ ఫినిష్ చెయ్యండి" గబగబా తింటూ చెప్పాడు రవీంద్ర.

"ఏం సుఖపడుతున్నాడు? ఇంటిపని, ఆఫీసు పని, పిల్లలు ముగ్గురు ముసలాళ్ళు. ఎందుకీ పంతాలు? సంధ్యను ఇంటికి తీసుకురావచ్చుకదా! మూడేళ్ళగా ఇదే తంతు. యాభైఏళ్ళు దాటాయి. పిల్లలకోసం సర్దుకోవాలి కానీ " పిన్ని విజయ మాటలు వినబడ్డాయి బెడ్‌రూంలోకి వెళుతున్న రవీంద్రకు.

ఛరున కోపం వచ్చింది రవీంద్రకు. "ఎన్నిసార్లు చెప్పాలి అందరికి పిల్లల ఎదురుగా ఇలాంటి మాటలు మాట్లాడొద్దు. లేతమనసులు గందరగోళంలో పడుతున్నాయి అని ఎంత వివరించినా అర్ధంకాదు వీళ్ళకు."

బెడ్‌రూం తలుపు వేసుకుని కుర్చీలో కూర్చుని కళ్ళు మూసుకున్నాడు రవీంద్ర.

రవీంద్ర తండ్రి రైల్వేలో చిన్న క్లర్కులా చేరి ఎంతో కష్టపడి పరీక్షలు రాసి నెమ్మదిగా ప్రమోషన్లు పొందాడు. ఇద్దరు పిల్లలతో జాగ్రత్తగా సంసారాన్ని సాగించేవాడు. ఆర్ధిక స్థోమతు లేక పాలిటెక్నిక్ చదివిన రవీంద్ర, తరువాత చిన్న ఉద్యోగాలు చేసుకుంటూ, డబ్బులు దాచుకుని ఎం.బి.ఏ చదివాడు. తెలివిగలవాడు, బాగా కష్టపడే మనస్థత్వం వలన మంచి పొజిషన్లో తొందరగానే పైపైకి వెళ్ళాడు. పెళ్ళి మాత్రం ఆలస్యంగా చేసుకున్నాడు. ముప్పై మూడేళ్ళకు సంధ్యను పెళ్ళి చేసుకునే సరికి వైస్ ప్రెసిడెంట్ స్థాయికి చేరుకున్నాడు.

సంధ్యకు చాలా గొప్పగా అనిపించేది. అంత గొప్ప పొజిషన్లో ఉన్న భర్త రావటం, ఎనిమిదేళ్ళు వయస్సు తేడా ఉన్నా అందుకే ఒప్పుకుంది. వైస్‌ప్రెసిడెంట్ అంటే బ్రహ్మాండమైన బంగళా, పెద్దకారు, లక్జరీ లైఫ్ ఊహించుకుంది. తన తల్లిదండ్రులు తన దగ్గరే ఉంటారని ముందే చెప్పాడు రవీంద్ర. పెళ్ళి తర్వాత చూద్దాంలే అని సంధ్య ఏమీ అభ్యంతరం పెట్టలేదు.

పెళ్ళి అయిన కొత్తల్లోనే సంధ్య విపరీతంగా ఖర్చుపెట్టడం, వేరే కాపురం పెట్టాలని గొడవ పెట్టడం, పెద్దవాళ్ళదాకా వెళ్ళకుండా జాగ్రత్తపడ్డాడు. సంధ్య గర్భవతి అయ్యి కవలలు అని తెలిసిన రోజు అతని ఆనందానికి అవధులు లేవు. ఇద్దరు బంగారు బొమ్మలు పుట్టారని మురిసిపోయాడు. దీపిక ఆరోగ్యంగా మంచి ఎదుగుదలతో ఉండేది కానీ దేవిక సున్నితమైన ఆరోగ్యం. పిల్లల విషయంలో మాత్రం సంధ్యకు చాలా గట్టిగా చెప్పాడు ఇద్దరినీ చాలా జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలని. అంతకంటే ఇంకా ఏమీ ఆమె దగ్గరనుండి ఆశించనని.

ఇంట్లో అత్తాకోడళ్ళ మధ్య గొడవలు ఎక్కువైయ్యాయి. అన్నీ గమనించిన రవీంద్ర తండ్రి కొడుకును వేరే కాపురం పెట్టమన్నాడు. ఒకచోట ఉండీ గొడవలు పడేకంటే దూరంగా ఉండి సఖ్యతగా ఉండటం మంచిదన్నాడు.

వేరే కంపెనీలో ఉద్యోగం చూసుకుని బెంగుళూరు వెళ్ళిపోయాడు రవీంద్ర. పిల్లలకు స్కూలు మొదలయ్యాక సంధ్యకు కావలసినంత స్వేచ్ఛ దొరికింది. స్నేహితులు, క్లబ్బులు, కిట్టీపార్టీలు. ఇవేవి రవీంద్రకు తెలియకుండా జాగ్రత్తపడింది. పిల్లలు స్కూలునుండి వచ్చేసరికి ఇంటికి వచ్చేది. పిల్లలకు పదేళ్ళు వచ్చేసరికి నెమ్మదిగా ఒక్కోటి బైటపడ్డాయి.

ఒకరోజు ఎవరో మర్వాడి ఫోన్ చేసి ఆరు లక్షలు చెల్లించకుంటే తనఖా నగలు సొంతం చేసుకుంటానని, ఇదే ఆఖరు వార్నింగని చెప్పాడు. నిర్ఘాంతపోయిన రవీంద్ర వెంటనే మార్వాడి కొట్టుకు వెళ్ళాడు. అక్కడ తెలిసింది అసలు విషయం సంధ్య చాలా పాత ఖాతాదారని, ఎప్పుడూ నగలు కుదవ పెట్టి లక్ష, యాభైవేలు తీసుకెళ్ళి మళ్ళీ విడిపించుకుంటుందని కానీ ఈసారి ఆరునెలలుగా తప్పించుకుంటుందని, మొదట్లో రికార్డుల్లో రాసుకున్న రవీంద్ర ఫోను నెంబరుకు తప్పనిసరై చెయ్యవలసి వచ్చిందని.

పెళ్ళికి తాము పెట్టిన బంగారు హారం, పిల్లలు పుట్టినప్పుడు తాను కొన్న డైమండ్ సెట్ కళ్ళు ఎదురుగా వెక్కిరిస్తూ కనిపించాయి. మారుమాట్లాడకుండా డబ్బు తెచ్చి ఆ నగలు విడిపించాడు.

సాయంత్రం పిల్లలు నిద్రపోయాక ఆ నగలు మౌనంగా సంధ్య ఎదురుగా పెట్టాడు. బుకాయించబోయింది, నచ్చచెప్పబోయింది. చివరికి ఒప్పుకుంది. క్లబ్బులో పేకాటలో పోయాయని ఇంకెప్పుడూ చెయ్యనని ఏడ్చింది.

కొన్నాళ్ళు ఇద్దరూ మాట్లాడుకోలేదు. నెమ్మదిగా మాములు పరిస్థితుల్లోకి వచ్చారు. ఓ నాలుగైదు నెలలయ్యాక సంధ్య ప్రవర్తన అనుమానం కలిగింది. ఈలోగా రవీంద్రకు కూడా హెడ్ ఆఫీస్ పనులతో బొంబాయి ప్రయాణాలు ఎక్కువయ్యాయి. అమాయకంగా ఓ రోజు దేవిక చెప్పింది. రోజూ స్కూలునుండి వచ్చి తామే ఉంటున్నారని తర్వాత ఎప్పుడో తల్లి ఇంటికి వస్తుందని. మళ్ళీ గొడవలు. రవీంద్రకు అర్థంకాలేదు ఇంతింతసేపు ఎక్కడికి వెళుతుందని. నగలన్నీ లాకరులో తనపేర, పిల్లల పేరమీద పెట్టేశాడు. బ్యాంకు ఎకౌంటు రోజూ పరిశీలిస్తున్నాడు. ఎప్పుడూ ఫోనులో ఉంటుంది, పకపకా నవ్వులూ లేదా చాటింగ్.

అనుమానంతో నిఘా పెట్టించాడు ఒక డిటెక్టివ్ ఏజన్సీని. ఆమె తిరుగుళ్ళు, రేవ్ పార్టీలు, ఎవరెవరితోనో ఫామ్ హౌస్ పార్టీలు, ఇంటిమేట్ ఫోటోలు అన్నీ సాక్ష్యాలతో సహా దొరికాయి.

రవీంద్ర ఎంతో పెద్ద పొజిషన్లో ఉన్నాడు. ఎంత మంచి పేరు ఉంది. సంధ్య ప్రవర్తన తట్టుకోలేక క్రుంగిపోయాడు. కానీ రవీంద్ర ఆమెను తక్కువ అంచనా వేసి పొరపాటు చేశాడు.

తన దగ్గర ఉన్న సాక్ష్యాలు అన్నీ ఆమెకు చూపి, పిల్లలకోసం ఆఖరి ఛాన్స్ ఇస్తున్నానని, ఇకపై మారకపోతే విడాకులు ఇస్తానని బెదిరించాడు. యథాతథంగా ఏడుపులు, క్షమించమని బ్రతిమిలాడటం.

ఓ వారం పదిరోజులయ్యాక కాస్త సద్దుమణిగిందని, వారం రోజుల బిజినెస్ ట్రిప్‌కని బాంబే, ఢిల్లీ తిరిగి వచ్చేసరికి ఇంట్లో రవీంద్ర తల్లి, అక్క, సంధ్య అక్క, అన్నా, తల్లిదండ్రులు. మూడు రోజులయ్యిందంట వచ్చి. అందరికీ బాగా నూరిపోసింది సంధ్య. రవీంద్రకు ఎవరితోనో సంబంధం ఉందని, అందుకే టూర్లు అని తిరుగుతాడని, తనని కనీసం ముట్టుకోడని, ఏ సుఖమూ లేకుండా పిల్లల కోసం తను సర్దుకుపోతుంటే, ఇప్పుడు విడాకుల కోసం గొడవ చేస్తున్నాడని. పిల్లలతో కూడా ఇదే చెప్పింది.

రవీంద్ర ఏమి చెప్పబోయినా సొంత అక్కకూడా నమ్మలేదు. పంచాయితీలు, ఏడుపులు, బెదిరింపులు. సంధ్యకు తెలుసు పిల్లలంటే ప్రాణం అని. లాయర్ దగ్గరకు వెళ్ళాడు. ఆడపిల్లలు కనక తల్లికే హక్కు ఉందని పదహారేళ్ళదాకా అని చెప్పాడు. అయినా విడాకుల కోసం కేసు వేశాడు. ఇల్లు వదిలి వేరే ఉండటం మొదలుపెట్టాడు.

సంధ్య పిల్లలతో సహా అందరిని తనవైపు తిప్పుకుంది. ఈ గొడవల్లో తన తండ్రి చనిపోయాడు. అక్క మధ్యవర్తిత్వంలో సంధ్య పిల్లలు వేరే ఇంట్లో, రవీంద్ర తన తల్లితోను ఉంటున్నారు ప్రస్తుతానికి. ఎలాగైనా తన స్థానం తిరిగి సంపాదించటానికి పిల్లలను వాడుకుంటుంది. ముఖ్యంగా దీపికను.

"దీపూ, నాన్నతో ఎందుకు అంత రూడ్‌గా మాట్లాడతావు? పాపం ఎంత పనిచేస్తున్నారో చూడు" పక్కనే కూర్చుంటూ నెమ్మదిగా అడిగింది దేవిక.

"నాన్న అంటే ఇష్టంలేదా నీకు?" అమాయకంగా రెట్టించింది దేవిక.

"ఇష్టంలేక కాదు. అందరం కలిసి ఉండాలనే కదా నేను అడుగుతుంది. అమ్మకూడా అదే అడుగుతుంది. ఎందుకు అంత మొండిగా ఉన్నాడు. నాన్న మారిపోయాడు. మనమంటే ప్రేమ తగ్గిపోయింది. అమ్మ అన్నట్లు వేరే ఎవరికోసమేనేమో మనల్ని వదిలేశాడు. సినిమాల్లో చూడట్లేదా?" ఉక్రోషంగా కోపంగా అడిగింది దీపిక.

వేరే సోఫాలో కూర్చుని టివిలో న్యూస్ చూస్తున్న రాఘవరావు అంతా వింటూ నిట్టూర్చాడు. బాబాయితో ఉన్న చనువుతో భార్య చేసినవన్నీ రాఘవరావుకు చెప్పుకున్నాడు. అందరికీ ఆ ఫోటోలు చూపించమని బలవంతం చేశాడాయన. కానీ రవీంద్ర ఒప్పుకోలేదు. అవన్నీ అందరి నోళ్ళల్లో నానితే పిల్లల భవిష్యత్తు దెబ్బతింటుందని.

"తండ్రి తిరుగుబోతు పిల్లల్ని వదిలేశాడు అని తెలిస్తే సమాజం పిల్లలపై సహానుభూతి చూపిస్తుంది. అదే తల్లి గురించి చెడుగా తెలిస్తే ఆ పిల్లల గురించి చెడుగా మాట్లాడతారు. ఆ సూటిపోటీ మాటల్ని నా పిల్లలు ఎదుర్కోకూడదు బాబాయి"

"దీపూ, దేవి ఇలా నా దగ్గరకి రండి" టివి ఆపేసి పిలిచాడు రాఘవరావు. పిల్లలు వచ్చి చెరోపక్క కూర్చున్నారు.

"మీ స్నేహితుల్లో, మీకు చాలా నచ్చే ఇద్దరు ఏవో కారణాలవలన పోట్లాడుకున్నారనుకోండి అప్పుడు మీరేం చేస్తారు? "

"మా మాటలు విన్నావు కదా తాతయ్యా" సూటిగా అడిగింది దీపిక.

"దీపు నువ్వు చాలా తెలివిగలదానివి, కానీ ముందు నేనడిగే కొన్ని ప్రశ్నలకు మనఃస్ఫూర్తిగా సమాధానం చెప్పు."

"సరే వాళ్ళిద్దరికి గొడవ ఎందుకు వచ్చిందో కనుక్కుంటాను."

"గుడ్ ఇద్దరివైపు వాదనలు విన్నావు. వాళ్ళిద్దరంటే నీకు ప్రేమ. కానీ ఒకళ్ళేమో అవతల వ్యక్తి గురించి చాలా చెడ్డగా మాట్లాడుతున్నారు. నీ మనస్సు ఒప్పుకోదు కానీ నీ మెదడు ఆ మాటలన్నింటిని దాచుకుంది నమ్మమంటుంది. ఏం చేస్తావు?"

చాలాసేపు ఆలోచిస్తూ కూర్చుంది దీపిక. రెట్టించలేదు రాఘవరావు.

"అమ్మ తప్పు చేస్తే మాత్రం ఒదిలెయ్యాలా? మాకోసం కలిసి ఉండొచ్చు కదా" ఉక్రోషంగా అడిగింది.

"మీ అమ్మ తప్పు చేసినా కానీ మీ నాన్న సర్దుకుపోవాలన్నది పాయింట్. మరి మీ నాన్న ఏం తప్పు చేశాడని మూడేళ్ళుగా నువ్వు అంత కఠినంగా ఉంటున్నావు. సరిగ్గా మాట్లాడవు. ఆయన చెప్పేది వినవు మీ అమ్మ చెప్పిందే వింటావు అంటే నువ్వు అమ్మా నాన్నల్లో ఒకర్ని సెలక్టు చేసుకున్నావు. చూడు తల్లి మీ నాన్న ఈ మూడు సంవత్సరాలు ఎలా ఉన్నారో నువ్వు గమనిస్తూనే ఉన్నావు. ఉద్యోగం, టూర్లు, నానమ్మను ఎంత జాగ్రత్తగా చూసుకుంటున్నాడో, మీకోసం ఎంత తాపత్రయ పడతాడో చూస్తూనే ఉన్నావు. మీ అమ్మతో తనకు ఎందుకు విభేదాలు వచ్చాయో అన్నీ మీకు చెప్పి పిల్లలైన మీ

మనస్సుల్లో నెగిటివిటీ పెంచటం నాన్నకు ఇష్టంలేదు. పైగా కొన్ని విషయాలు పిల్లలతో పంచుకోకూడదు" గట్టిగా ఊపిరి వదిలాడు రాఘవరావు.

"నువ్వు ఏమి చేస్తున్నావో ఆలోచించు దీపూ, నాన్నను ఎమోషనల్ బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నావు - అమ్మతో కలిసి ఉండకపోతే నీతో మాట్లాడను, అమ్మనే నమ్ముతాను, మేము చెప్పినట్లే నువ్వు వినాలి అనడం ఎంత తప్పు - ఇలా ఒత్తిడి తేవటం. ఎవరికైనా తమ సంసారం బాగుండాలి, భార్యాపిల్లలతో అందమైన జీవితం కావాలనే ఉంటుంది. ఏవో కారణాల వలన కొన్నిసార్లు ఆ కోరిక నెరవేరదు. నీతో అమ్మ ప్రేమగా ఉంటుంది, నాన్న ప్రాణం పెడుతున్నాడు నీకు ఏది కావాలన్నా ఇస్తున్నాడు. ఆ డబ్బులు సంపాదించడానికి ఎంత కష్టపడుతున్నాడో మాకు తెలుసు. నాన్న కూచిని అని చెప్పేదానివి గుర్తుందా చిన్నప్పుడు. ఒక వ్యక్తిని ప్రేమిస్తే వాళ్ళను మానసికంగా చంపేసి, మన చెప్పుచేతల్లో ఉంచుకోవాలని ఆలోచించకూడదు. అర్ధమౌతుందా? నాకు అర్ధమౌతుంది దీపు నువ్వు అందరిలా అమ్మా నాన్న ఇంట్లోనే ఉండాలి అని కోరుకుంటున్నావు. మన చేతివేళ్ళు అన్నీ ఒకేరకంగా లేనట్లే అందరి జీవితాలు ఒకే రకంగా ఉండవు. ఇంట్లో ఉండి ఎప్పుడూ పోట్లాటలూ, ముభావంగా ఉండటం నీకు నచ్చుతుందా? నాన్న నిన్ను వదిలెయ్యలేదు అది గుర్తుపెట్టుకో" తలమీద చెయ్యివేసి నిమురుతూ చెప్పాడు.

మాట్లాడలేదు దీపిక. పిల్లలిద్దరూ లేచి బెడ్‌రూంలోకి వెళ్ళారు.

చిన్నప్పుడు దీపిక బొద్దుగా ఉండటం పైగా దేవిక తల్లికొంగు వదిలేది కాదు. దీపికను ఎప్పుడూ రవీంద్రే ఎత్తుకునేవాడు. దానితో ఇద్దరికీ ఎక్కువ సన్నిహితం. స్కూలు కబుర్లన్నీ పూసగుచ్చినట్లు చెప్పేది.

"నేనేనా నాన్నతో గత మూడేళ్ళుగా ఇంత రూడ్‌గా మాట్లాడాను? ఎన్నిసార్లు నాన్న మాట్లాడటానికి ప్రయత్నించాడు. ఇప్పుడేమీ చెప్పలేను తల్లీ ఇక్కడ ఉంటే ఊపిరి ఆడటం లేదు అని ఎన్నిసార్లు అన్నాడో. దానికి తోడు తన ఎదురుగానే అమ్మ, పెద్దమ్మ, మామయ్య కలిసి నాన్నను తెగ తిట్టటం, నువ్వంటే మీ నాన్నకు ప్రాణం, నువ్వు గట్టిగా పట్టుపడితే కానీ నాన్న తిరిగిరాడు అని నూరిపోశారు."

కళ్ళవెంట నీరు కారటం మొదలయ్యింది. లాక్ డౌన్ ముందు పరిక్షల టైంలో అమ్మ ఇక్కడ దించేసి 'కొన్నాళ్ళు మామయ్య దగ్గర ఉండి ఉద్యోగం వెతుక్కుంటాను' అని వెళ్ళిపోయింది. అప్పటినుండి ఇంట్లో నాన్న ఎంత కష్టపడుతున్నాడో చూస్తూనే ఉంది. ముగ్గురు ముసలివాళ్ళు, ఇద్దరు పిల్లలు. ఇల్లు ఊడవటం, రెండుసార్లు తుడవటం, వంట. తాతయ్య అందరికి డ్యూటీలు వేస్తే ఏదో సాయం చెయ్యటమే కానీ పనంతా నాన్నే. పైగా ఉద్యోగం ప్రొద్దున్నే ఐదుగంటల నుండి రాత్రి పదకొండు దాకా పని...పని. కంటినిండా నిద్రపోడు. హాల్లో దివాన్ మీద పడుకుంటాడు. మధ్యలో లేచి నానమ్మ సరిగ్గా పడుకుందా, ఇబ్బంది పడుతున్నారేమో అని చూసి వస్తాడు. మహా అయితే ఓ నాలుగు గంటల నిద్ర. ఎందుకు నాన్నను అర్ధం చేసుకోలేకపోయింది. ఈ మూడేళ్ళూ అన్నీ చూస్తూ కూడా చెప్పిన మాటలు విని ఎంత మూర్ఖంగా నాన్నను బాధపెట్టాను? ఇప్పటికీ తల్లి పార్టీలు, ఫ్రెండ్స్ అని వెళుతూనే ఉంటుంది. కానీ నాన్న ఎప్పుడూ

తల్లి గురించి చెడుగా తమతో చెప్పలేదే మీరు చిన్నవాళ్ళు అన్నీ మీకు అర్ధంకావు అని మాత్రమే అన్నాడు. గదిలోనుండి బైటకు వచ్చి తండ్రికోసం చుట్టూ చూసింది దీపిక.

సోఫాలో కూర్చుని న్యూస్ చూస్తున్నాడు. తాతయ్య కిచెన్‌లో టీ పెడుతున్నాడు. మిగతావాళ్ళు నానమ్మ గదిలో ఉన్నారు. ఇదే మంచి సమయం అనుకుంది దేవిక.

"నాన్నా..!" రవీంద్ర పక్కన కూర్చుని నెమ్మదిగా పిలిచింది.

"ఏంటి తల్లీ?" అడిగితేనే సమాధానం చెప్పే దీపిక తన పక్కన వచ్చి కూర్చోవటంతో ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు రవీంద్ర.

"ఈజ్ ఎవ్విరి థింగ్ ఓకే?" మాట్లాడకుండా తలవంచుకుని కూర్చున్న కూతురు భుజం చుట్టూ చెయ్యివేశాడు.

తండ్రిని గట్టిగా హత్తుకుని ఏడ్చేసింది దీపిక "సారీ నాన్న, వెరీ వెరీ సారీ"

"అరే ఏమైంది తల్లీ ఇటు చూడు, ఎందుకిలా ఏడుస్తున్నావ్?" కంగారుగా అడిగాడు.

"నిన్ను చాలా బాధపెట్టాను కదా" కళ్ళు తుడుచుకుంటూ అడిగింది.

రవీంద్రకు అర్ధం అయ్యింది ఏ విషయంలో సారి చెప్పిందో. కానీ మనస్సులోనిదంతా బైటకు రావాలని ఏమీ మాట్లాడకుండా కూతురు తలనిమురుతూ ఉండిపోయాడు.

దేవిక కూడా అక్క గొంతు విని గదిలోకి వచ్చి, తండ్రికి ఇంకో పక్కన కూర్చుంది.

"మీరు మా కోసం ఎంత కష్టపడుతున్నారో చూస్తూనే ఉన్నా నాన్న. మీరు అందరితో ఎంత ప్రేమగా, సరదాగా ఉంటారో కూడా తెలుసు. అన్నీ తెలిసి కూడా మీ వైపు నుండి ఒక్కసారి ఆలోచించలేదు" మళ్ళీ వెక్కిళ్ళు పెట్టింది.

"నువ్వు చిన్నపిల్లవురా, నీ పరిధిలో ఆలోచించావు" కన్నీళ్ళు తుడుస్తూ ఓదార్చాడు.

"లేదు నాన్న, మరీ అంత చిన్నదాన్నేం కాదు. అందరితో ఎంత మంచిగా ఉండే నువ్వు, ఎందుకు అమ్మ విషయంలో పట్టుపట్టావో అనికూడా ఆలోచించాలి కదా నేను. నేను మొట్టమొదటిసారిగా మిమ్మల్ని ఇంత క్లోజ్‌గా ఈ రెండు నెలల్లోనే గమనించానేమో? I took you for granted and I wanted you to be as per my Wishes. I'm very sorry. మీ ఇష్టం నాన్న, అమ్మతోనే కలిసి ఉండాలి అని నేను ఇంక ఎప్పుడూ ఫోర్స్ చెయ్యను. మీరు మా ఇద్దరిని ఎంత ప్రేమిస్తారో నాకు అర్ధం అయ్యింది" గట్టిగా ఊపిరి వదిలింది దీపిక.

"మీరు చిన్నవాళ్ళు తల్లీ మిమ్మల్ని బాధపెట్టాలని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. కానీ నావల్ల కాలేదు. మీరు కాస్త పెద్ద అయ్యాక చెపుదాం అనుకున్నాను. కానీ కొన్ని విషయాలు పిల్లలతో చెప్పకూడదు. నేను అమ్మకు వ్యతిరేకంగా చెప్పి, అమ్మ నాకు వ్యతిరేకంగా చెప్పినా పిల్లలు ఎటూ తేల్చుకోలేరు. ఎవరిని సపోర్టు చెయ్యాలో తెలియక ఇబ్బందిపడతారు. అటువంటి సంఘర్షణ ఉండకూడదు. మేము ఇద్దరం విడిపోతున్నది మా సమస్యల వలన మాత్రమే. అయినా మీ పై మా ప్రేమ, శ్రద్ధ అలానే ఉంటుంది అనే భరోసా మాత్రమే పిల్లలకు ఇవ్వాలి మేము"

రవీంద్రకు మనస్సంతా తేలికగా అయిపోయింది. ఎంతో క్లిష్టమైన ఈ పరిస్థితుల్లో ప్రపంచం అంతా కరోనా ధాటికి అల్లకల్లోలమౌతుంటే, పిల్లల విషయంలో ఉన్న సంఘర్షణ అంతా తొలిగిపోయింది. ఈ ఉపద్రవం రావటం వల్లేనేమో పిల్లలతో సమయం గడిపే అదృష్టం అనుకోకుండా లభించింది.

Click here to share your comments